

Čenichová
partie je
silná,
s rovným
profiem

Čuvač – strážce i chůva

V dobách bývalého Československa patřil slovenský čuvač coby naše národní plemeno k nejpobulárnějším a znalo ho každé malé dítě. Dnes se s ním setkáme spíše výjimečně.

O tom, proč tomu tak je, jak se v posledních letech situace mění a co lze dnes od čuvače očekávat, jsme si povídali s členy z Klubu chovatelů slovenských čuvačů Petrem Šourkem, Kateřinou Brtníkovou a s Kateřinou a Davidem Rychetskými.

Jaký je zájem o čuvače dnes?

V posledních letech zájem o čuvače pomalu vzrůstá. Také každým rokem stoupá počet odchovaných a zapsaných štěňat, od roku 1999 do roku 2010 bylo 811 odchovaných čuvačů, z nichž více než dvě třetiny zůstávají v Čechách a ostatní odcházejí do zahraničí. I to svědčí o kvalitě českého chovu. Zájemci ze zahraničí jsou nejen z Evropy, ale také z Ameriky. Do

Čech se nejvíce štěňátek dováží ze Slovenska, každoročně zhruba dvě desítky. Popularita a zájem o chov těchto psů se v průběhu let mění. Zhruba před třiceti lety nebyl snad nikdo, kdo by nějakého čuvače v okolí neznal. Ovšem z těch dob přezívá mnoho předsudků o povaze těchto psů.

Tehdy se i klubových výstav účastnilo daleko více psů, jejich počet se blížil stovce. Za takovou popularitu mohl i seriál Bella a Sebastián, díky němuž mnoho lidí zatoužilo po velkém bílém psu. (I když paradoxně seriálový hrdina nebyl čuvač, ale pyrenejský horský pes.) Čuvače si tehdy právě pod dojmem zmiňovaného seriálu pořídila řada lidí, kteří o něm nevěděli vůbec nic. Byla to

móda či jakýsi kult velkého bílého psa. Když však štěňata odrostla, majitelé si s nimi nevěděli rady. Neměli na ně dostatek času, neuměli s nimi pracovat, nerozuměli jim. Čuvači pak často končili v lepších případech v kotcích, v horších na řetězech u boudy. V takovýchto podmínkách se z čuvače lehce mohl stát zlý a agresivní pes, který k sobě nikoho nepustí. Ještě dnešní generace starších veterinářů často takto na čuvače vzpomíná.

V současné době probíhá jakási obroda, popularita čuvačů pomalu, ale jistě vzrůstá. Majitelé a milovníci nadšeně přesvědčují veřejnost, a to nejen tu kynologickou, jak úžasné plemeno čuvači jsou. Mnoho majitelů své lásce propadne natolik, že pořídí svému čtyřnohému příteli kamaráda stejného plemene, takže spousta z nich má nakonec dva, tři i více psů.

Je slovenský čuvač zdravé plemeno? Sužují ho nějak problémy a vyžaduje nějakou zvláštní péči?

Slovenský čuvač patří mezi typicky přírodní plemena. Řízená plemenitba má za sebou již 80 let tvrdé práce. Čuvač má v současné době jen jeden ráz, který vychází z původního horského typu, kdy psi byli mohutní, měli pevné kostry, silné klouby a kosti a byli mohutně osvalení. V pohybu ovšem zůstali elegantní a velmi lehce se pohybují.

Barva je vždy bílá - a to i z důvodu původního uplatnění psa při hlídání stáda. Pes musel splýnout s ovci a musel být v noci rozeznatelný od šelem.

Nemusí pást zrovna ovce. Zvládne i kozy.

Kluby slovenského čuvače

Pro plemeno slovenský čuvač existují v současnosti v ČR dva chovatelské kluby - Klub chovatelů slovenských čuvačů v ČR a Spolek chovatelů slovenských čuvačů. Po rozpadu federace a po rozdělení původního federálního Klubu chovatelů slovenských čuvačů na český a slovenský se dále z českého Klubu chovatelů slovenských čuvačů oddělila skupina chovatelů, kteří založili klub nový - Spolek chovatelů slovenských čuvačů.

www.slovenskycuvac.cz
www.slovensky-cuvac.cz
www.slovensky-cuvac.biz

Štěňátko slovenského čuvače

Čuvač patří mezi velká plemena, psi mohou dosahovat kohoutkové výšky 70 cm a váhy 45 kg, proto je třeba hlavně štěňata a mladé psy nepřetěžovat. U rodičů se provádějí rentgeny kyčlí právě z důvodu minimalizace těžkého stupně DKK (dysplazie kyčelních kloubů) v populaci. Díky tomu se těžší formy dysplazie u psů s průkazem původu vyskytují pouze ojediněle. Jinými nemocemi čuvač netrpí, je to zdravé plemeno - a to i díky tomu, že se nikdy nestal vysloveně módní rasou. V řízené plemenitbě je možné použít v chovu jen zdravá zvířata. Pokud štěňátko a mladého psa budete kvalitně krmít a umožníte mu přiměřený pohyb, vyroste vám z něj krásný, hrdý představitel svého plemene, který bude mít jen minimum zdravotních problémů. Co se týká srsti, ta má úžasnou samočisticí schopnost. Sebešpinavější pes dokáže být během pár hodin zase sněhobílý. To ovšem neznamená, že čuvač nepotřebuje občas vyčesat, hlavně v období línání. Srst se provzdusní a odstraní se odumřelé chlupy.

Jak je dnes slovenský čuvač využíván?

Slovenský čuvač je pastevecké plemeno. Bylo vyšlechtěno k ochraně stád před šelmami a k ochraně usedlostí před zloději. Jeho posláním bylo hlídat a to bez přítomnosti člověka. Musel se tedy samostatně a uvážlivě rozhodovat. Doprovázel stáda dobytka, s dobytkem žil. Nesměl ho plašit ani napadat. Proto musel mít klidnou povahu a bezproblémový přístup

k hospodářským zvířatům. Musel se umět zařadit do stáda, akceptovat vůdce stáda a stádo následovat.

Dnes bohužel možnosti původního uplatnění čuvače mizí. Většina čuvačů již nehlídá dobytek ani nečije na salaši. Ze psa pastevece se stává pes rodinný. Jeho léty formované vlohy však lze dobře využít při hlídání rodinného domu a zahrady. Při správném vedení lze z čuvače vychovat výborného společníka a ochránce. Má rád svou rodinu, na kterou nahlíží jako na svou smečku. Jeho vztah k dětem, pokud s nimi vyrůstá odmalička, je obvykle zcela bezproblémový, stejně jako jeho vztah k domácím i hospodářským zvířatům.

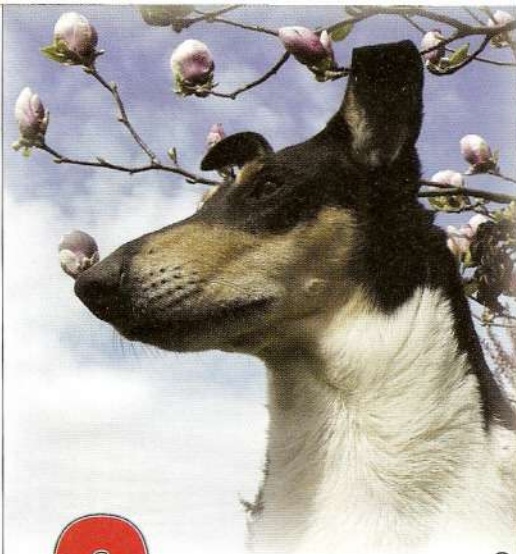
Čuvač je vynikající klidný společník. Je rád se svým pánem - doma nebo na zahradě. Také rád pána všude doprovází - na procházkách, na výletech, turistických pochodech i při návštěvě města. S vychovaným čuvačem není problém absolvovat cestu autem, pochod a stanování v horách, návštěvu restaurace, koupání u vody. Lze s ním bez problémů přespát i v hotelu.

Vyžaduje slovenský čuvač výcvik?

Jak se vychovává?

Slovenský čuvač je pes samostatný a uvážlivý, někdy trochu tvrdohlavý. Při správném vedení je klidný a vyrovnaný. Uznává hierarchii ve smečce a snaží se v ní zaujmout co nejlepší pozici. Čuvač - pes respektuje feny, ale k ostatním psům bývá dominantní. Je rozený hlídač a při hlídání je nekompromisní. S tím, jak mizí možnosti pro jeho původní uplatnění hlídače stád, se s čuvačem setkáváme stále více mimo jeho přirozené prostředí zemědělských usedlostí, salašů a pastvin. Dnes čuvači žijí na vesnicích a často i ve městech, kde se musí umět pohybovat a chovat. K tomu jsou nutné výchova a výcvik.

S výchovou čuvačského štěněte začínáme hned poté, co si štěně přivezeme od chovatele domů. Zcela nezbytnou podmínkou úspěšné

GELAGAN[®]

Darling

- pro regeneraci kloubních chrupavek, šlach, vaziv a kůže
- při onemocněním končetin a problémech pohybového aparátu
- při prevenci a terapii chorob pohybového a vazivového aparátu
- ve vyšším věku a při nadváze
- při poranění svalstva a kůže
- k urychlení hojení ran po operacích
- při svalové atrofii či nepevné muskulatuře

Gelacan[®] Darling regeneruje tkáň kloubního systému, posiluje kosti, vazy a šlachy. Přípravek je vhodné podávat pravidelně jako podpůrný výživový doplněk pro všechna plemena psů k zamezení obtíží pohybového aparátu vznikajících v dospělosti v důsledku sportovního či pracovního zatížení psa, nadváhou a stářím. Dodává látky pozitivně působící na pohybový aparát, neboť dodává výživné látky kostem kloubního lůžka a vyživuje jak kosti, tak i chrupavky, čímž se pohyb stává pro psy méně problematickým. U psích plemen, která velmi

často trpí omezeními pohybového a vazivového aparátu, je velká šance při podávání látek potřebných pro výživu kloubů, šlach i kostí již od štěněčího věku, že bude výskyt těchto onemocnění výrazně omezen.

Bezplatná linka:
800 108 999
WWW.ORLING.CZ

Slovenský čuvač je statný pes se silnou kostrou

